DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 21 september 1999 *

I mål C-362/98,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Pieter Jan Kuijper och Antonio Aresu, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av professor Umberto Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister, i egenskap av ombud, biträdd av Danilo Del Gaizo, avvocato dello Stato, delgivningsadress: Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adélaïde, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 93/103/EG av

* Rättegångsspråk: italienska.

den 23 november 1993 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för arbete ombord på fiskefartyg (trettonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 307, s. 1), och/eller genom att underlåta att underrätta kommissionen om detta,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna L. Sevón och M. Wathelet,

generaladvokat: J. Mischo,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 1 juli 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 9 oktober 1998, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget

(nu artikel 226 EG) väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 93/103/EG av den 23 november 1993 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för arbete ombord på fiskefartyg (trettonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 307, s. 1, nedan kallat direktivet), och/eller genom att underlåta att underrätta kommissionen om detta.

2 Enligt artikel 13.1 i direktivet skulle medlemsstaterna före den 23 november 1995 ha antagit de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa direktivet.

3 Eftersom kommissionen inte hade fått något meddelande om att åtgärder hade vidtagits för att införliva direktivet med den italienska rättsordningen och inte heller förfogade över andra uppgifter som gjorde det möjligt för den att dra slutsatsen att Republiken Italien hade uppfyllt sina skyldigheter, inledde den det i artikel 169 i fördraget föreskrivna fördragsbrottsförfarandet mot denna stat genom att den 27 februari 1996 skicka en formell underrättelse till den staten.

4 I avsaknad av svar riktade kommissionen genom skrivelse av den 23 december 1996 ett motiverat yttrande till Republiken Italien och uppmanade den att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta de åtgärder som var nödvändiga för att följa direktivet.

5 Då yttrandet inte officellt besvarades, väckte kommissionen förevarande talan.

6 Den italienska regeringen har i sitt svaromål inte bestridit fördragsbrottet. Den har gjort gällande att det den 24 april 1998 antogs en lag, enligt vilken

befogenheten att införliva direktivet delegerades till den och att lagen trädde i kraft i maj 1998. Förfarandet för att införliva direktivet är således igångsatt och kan snart vara slutfört.

7 Eftersom direktivet inte har införlivats inom den föreskrivna fristen, skall kommissionens talan anses välgrundad.

8 Det skall därför fastställas att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i direktivet, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Rättegångskostnader

9 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i rådets direktiv 93/103/EG av den 23 november 1993 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för arbete ombord på fiskefartyg (trettonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.**

2) **Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Jann Sevón Wathelet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 september 1999.

R. Grass P. Jann

Justitiesekreterare Ordförande på första avdelningen